

GENÇLER NE DÜŞÜNÜYOR ?

Değerli okurlarımız,

Bir önceki sayımızda mesleğe yıllarını veren değerli meslektaşlarımızla; "Eczacılıkta Emeklilik" konusunu işlemiştik. Bu sayımızda ise yaşadığımız sorunlar üzerine genç eczacılarımızın düşünceleri ve geleceğe dönük perspektiflerini sizlere yansıtacağız.

Son yıllarda ülke olarak yaşadığımız ekonomik krizler ve beraberinde de mesleki dejenarasyon, deontolojik ihlallerin artışı; eczacılık mesleğini dibe vurma noktasına getirmiştir. Tüm bu gelişmeler birey olarak hepimizde bir gelecek kaygısı ve varolma endişesi yaratıyor. Ama geleceğimizin teminatı genç nesil bu ülke için her zaman yeni umutların kapısını aralıyor.

Bu sayımızda mesleğe yeni adım atan genç eczacıların karşılaştığı sorunlar, mesleğimizin şu anki durumu ve geleceğe ait duygu ve düşüncelerini almaya çalıştık. Genç eczacılarımıza yönelttiğimiz sorular ve onların cevapları eminiz ki pek çok soruna ışık tutacak niteliktedir.

Soru 1 : Eczane açılışında karşılaştığı nız sorunlar nelerdir? Bu sorunların çözümünü için kim ya da kimlerden destek aldınız?

Soru 2 : Mesleğinizin şu an bulunduğu son noktada pekte iyi bir yere gelmediğini düşünürsek geleceğimize ne şekilde yön vereceksiniz? Gelecekteki eczacılığı nasıl yorumluyorsunuz?

Soru 3 : Meslek örgütünüzün etkin olduğunu düşünüyor musunuz? Meslek örgütünüzü bağlı komisyon çalışmalarınıza etkin olarak katılmayı düşünür müsünüz? Odanın sosyal, kültürel ve bilimsel çalışmalarından hangisi ya da hangi -lerine katıldınız?

• ALKAN ECZANESİ

Ecz. Tanju ALKAN -Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) İl Sağlık Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı ve bölge eczacı odaları arasında yeterli bir uyum olmadığını düşünüyorum. Eczanemi açtığımda çok sık bir şekilde bürokratik engellerle karşılaştım. Türkiye'de her insanın

rahatlıkla karşılaşacağı bir sorunla karşılaştım, BÜROKRASI ! Bu sorunlar karşısında oda yönetimimiz de elinden geleni yaptı. Ve odamızla ilgili işlemler çok çabuk halledildi. Fakat Sağlık Bakanlığı ile ilgili işlemler uzadıkça uzadı. Sağılsun memur bey oldukça yardımcı oldu (!) Eczane yerimi kendim etüd etmek zorunda kaldım. Odamızın bu konuda da bana destek olmasını isterdim.

2) Geleceğimiz, şu anda düşündüğümde söylediğim gibi pek parlak değil. Fakat bizim için meslek olarak eczane eczacılığı dışında pek alternatifte yok. Gelecekteki eczacılığın klinik eczacılık olarak uygulanması en büyük isteğim. Fakat bunun bazı çevrelerin hoşuna gitmeyeceği kesin.

3) TEB'in ve ona bağlı bölge odalarımızın mesleğe yönelik çalışmalarını umutla izliyorum. Birebir faaliyetlere katılmayı çok isterdim. Ama bu aşamada katılabildiğim bir faaliyet ya da bir komisyon çalışması yok. Açıkcası meslek örgütümüzün etkinliklerini dair pek bir bilgim yok. Ve faaliyetlerin herhangi birine katılmış değilim. Sadece elime geçen dergiyi inceleyebildim. Gayet güzel hazırlanmış bir dergi, içeriği itibarıyla güncel mesleki gelişmeleri aktarıyor.

• AVŞAR ECZANESİ

Ecz. Tolga AVŞAR - Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Öncelikle şunu söylemek istiyorum, eczaneyi açmak değil eczaneyi doğru yere açmak önemli. Bunu eczanemi açınca öğrendim. Eminim pek çok meslektaşım da benim gibi düşünüyor. Çünkü yeni mezun bir eczacı, eczanesini nereye açacağını, neler yapacağını bilmiyor. Ben de yer bulma konusunda bir takım sorunlar yaşadım. Fakat bu sorunların çözülmesinde daha çok reprezent arkadaşlardan yardım alabildim. Odamızın bu konuda genç eczacılara yol göstermesi gerektiğine inanıyorum. Benim fikrim, odamızda eczane eczacılığında deneyimli olan meslektaşlarımızdan oluşturulacak bir komisyon kurulmalı ve yeni mezun eczacılara eczane yeri ve bunun gibi pek çok konuda yardımcı olunmalı diye düşünüyorum. Böylelikle hem belli bir bölgede eczane yığılması önlenecek, hemde eczane açmak isteyen yeni mezun eczacı arkadaşlarımız bocalamayacaklar. Ruhsatlandırma aşamasında eczacı odamızdan çok yardım aldım. Ayrıca Oda Başkanlarımızın ve Genel Sekreterimizin yoğun ilgileriyle karşılaştım. Ben kendimi şanslı hissediyorum, böyle bir eczacı odasına kayıtlı olduğum ve bana yardımlarını esirgemeyen eczacı arkadaşlarım olduğu için çok mutluyum. İşin ticari boyutunda daha çok depoların katkısını gördüm. O zamanlar aktif olarak eczacılık yapan eczacı arkadaşlarımın da (özellikle genç ve yeni açmış olanlar) kafamdaki düşünceleri son şeklini almada bana önemli

katkıları olmuştur. Eczanemin ilk açıldığı dönemde çevremdeki bir çok eczacıyı davet etmeme rağmen bu konuda ilgisizlikleri ile karşılaştım, böylelikle ilk etapda daha çok kendi yaş sınıfımda ki insanlara karşı bir güven oluştu. Bu tür durumlarda deneyimli eczacılarımızın da yeni eczacılara bir katkıda bulunmasını isterdim.

2) Şu an geleceğimi düşünmüyorum, bulunduğum ortamdan nasıl çıkarım, onun düşüncesindeyim. Gelecekte çok sermaye gerektiren bu mesleği bu şartlarda icra edeceğime aynı sermaye ile daha iyi bir iş yapabileceğim inancındayım. Meslek tamamen kimliğini yitirmiş durumda. Daha fazla mesleğimi bu şartlar içinde sürdürmek istemem(biraz birikim yapsam hemen bırakırım. Gelecekte eczacılığın yeri ne olur bilmiyorum ama sessiz çoğunluk devam ettiği sürece mesleğimizin dahada kan kaybedeceği kesin görünüyor. Sessiz çoğunluğun sesi olan insanlardan da şu an fayda gelmediğinden de benim fikrim hep birlikte ses getirmektir. Eğer böyle olmazsa gelecekte bu günleri bile arayabiliriz.

3) Ben kendi odamın genel faaliyetlerinden çok memnunum. Sorunlara sorun değil çözüm üretmek yaklaşılması gerektiği inancındayım.

• BULVAR ECZANESİ

Ecz. Emre BOZYİĞİT-Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Henüz eczane açmadığım için açma aşamasından çok daha öncesine ait sıkıntılarım oluyor. Bu sorunların başında sektörel sorunlar geliyor. Serbest eczacılıktan kurum eczacılığına doğru bir yönelim görüyorum. Bazı eczacılar ise kırsal kesimlerde güveni arıyorlar. Artık serbest eczacılık bitmiş durumda. Genel olarak eczacı arkadaşlarımızın bir çoğundan destek alıyorum.

2) Gelecekte beklenenim pek de olumsuz değil. Bazı yeni yapılanmalar var. Mesela katılım paylarının kaynağından kesilmesi, reçete tevzi sistemi, vs. Gelecekteki eczacılığın nasıl olması değil ama nasıl olmaması konusunda söylenebilecek çok şey var. İlk etapta meslek etiğine aykırı davranışlara karşı meslek örgütümüzün bir yaptırım gücü olmalıdır. Bu kadar etik dışı çalışan eczanenin bilinmesine karşın bunlara karşı aciz kalınması beni hem üzüp hemde kaygılandırıyor. Eczacılıkta artık tekelleşme olduğunu düşünüyorum. Gelecekteki eczacılığında bu tekelleşme karşıtı bir düşüncede olmasını isterim. Nasıl hastanelerde meydana getirilen reçete tevzi sistemi varsa en alt ünitelerdede (semt bölgelerine) uygulanmasını görmek isterim. Herkes kendi ikamet ettiği bölge eczanesinden faydalanmalı. Eczacılık fakülteleri sayıları artarak sürekli yeni mezun eczacıları toplum hizmetine kazandırıyor. Fakat istihdam o ölçüde oluşturulmuyor. Bu fakültelerin sayısının azalmasından yana değilim. Hatta yeterli alt yapı oluşturabilen tüm üniversitelerin bünyesinde açılabilir. Ancak bu üniversite kontenjanlarının gözden geçirilmesi ve sayılarını

azaltılması gerektiğine inanıyorum.

3) Şu an hiç bir oda etkinliğine katılmadım. Henüz eczane açmamış biri olarak bu konumdayken mesleğimin sorunlarına yeteri derecede eğilemeyeceğimi düşünüyorum. TEB ve ona bağlı bölge odalarının mesleki sorunlar karşısındaki duyarlılığını gözlemliyorum fakat yeterli olmadığına inanıyorum. Tiyatro ile amatör olarak ilgileniyorum.

• İMİR KİMYA

Ecz. Yeşim SÜTÜLEN - Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Yeni mezun bir eczacı olarak hemen eczane açma fikri korkutucu idi. 4 yıllık üniversite hayatımın hiç bir döneminde serbest eczacılığa yönelik eğitim almadım. Bu durum serbest eczacılığa karşı bir korku yarattı. Ayrıca içinde bulunduğumuz ekonomik durumda böyle bir riski göze alamadım. Şu an depo eczacısıyım. Pratik kazandıkça ve mali kriz düzelinece ancak eczane açabilirim. Her zaman olduğu gibi ailem en büyük destekçim.

2) Eczacılığın bugünkü durumunda bizlerde rolü olduğunu ve mesleğimize yeteri kadar sahip çıkmadığımızı düşünüyorum. Halk arasında diplomalı bakkal olarak anılmayı zannederim. Hiç bir meslektaşım kabul etmez. Gelecekte bilgili, paylaşımcı, hastalarıyla sıcak diyalogları olan bir eczacı olmak beklentisindeyim. Bu amaçla mesleğimi seçtim. Amacımı gerçekleştirecek her yöndeki girişimlere katılmak isterim. Gelecek; Bizim çabalarımızla katılımlarımızla şekillenecek, umudumu yitirecek, geri adım attırarak bir konumda da değiliz yeterli özverili olalım.

3) 16 Ocak Eczacı Eyleminin ilk mimarının 4. Bölgenin olması gurur verici. Eskişehir'de basından duyduğum bu haberin sonuçları oda etkinliğine verimliliğini gösteriyor. Zaten oda etkinliklerinden geleceğin eczacılığı ile ilgili faaliyete yeni katıldım. Diğer meslektaşlarımı tanımam için daha iyi bir fırsat olamazdı. Üniversitede 4 yıllık amatör tiyatro deneyimimi odanın kültürel, sosyal etkinliklerinde kullanabilirim. Fitoterapiye olan merakımı daha geniş araştırmalara dayandırarak eczacıların bilgilerine sunabilirim. Şu bir gerçek ki bilgi her zaman yenilenmeli geliştirilmeli. Bugün aktarların tekelinde gibi görünen şifalı bitkilerle eczacıların el atması gerekir.

Bu konuda hem kendime hem meslektaşlarıma faydalı olmak bilgilerine katkıda bulunmak isterim.

• YAĞMUR ECZANESİ

Ecz. Hayriye GÜLTEKİN -Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Eczane açma fikri karar aşaması, yer arama- bulma ve bundan sonraki bürokratik kaos... Bu sıklığın galiba en sıkıntılı dönemi kendinizi bürokrasinin "dayanılmaz

hafif kollarına" bıraktığınızda yaşanıyor. Uzun uzun açmak istemiyorum, hepimiz çok ağır işleyen çarklar altında ezilmişlik duygusunu yaşamışızdır. Bu sorunun çözümü çok kapsamlı bir değişimi öngörüyor. (Haddimi aşış yeni bir devlet modeli önerecek falan değilim). Bu yüzden belli konularda eczacılar odasının tavsiyelerinden ve ailemin desteğinden yararlandım. Hiç unutmuyorum, eczaneyi açtığım ilk gün bir eczacının matbaadan kupür bastığını büyük bir şaşkınlıkla öğrendim. Henüz 1 hafta geçmişti ki Bağ-Kur'a girilip reçetelerdeki küpürlerin çalındığını, bunların yazdırılıp devlete tekrar fatura edildiğini daha büyük bir şaşkınlıkla duyuyordum. Mesleğin içinde bulunduğu "pek iç açıcı olmayan durum" şeklinde iyimser yorumunuz maalesef bu günün veya 1-2 yıl öncesini değil, galiba daha öncesini kapsıyor.

2) Geçmiş elbirliği ile kararlaştırılmış bir mesleğin şimdilik yen(ilmis)i temsilcileri olarak, geleceğimize bireysel anlamda bir yön vereceğimizin farkında olduğumuzu düşünüyorum. Daha kararlı ve yüksek sesle tek ağızdan konuşabilen, kıvrak hareket kabiliyetine sahip, akılcı- enerjik - güncel bir programı sahiplenmiş ve uygulamada taviz veremeyecek kadar ilkeli, alttan üstte doğru örgütlemeyi demokrasi anlayışı olarak benimsemiş, ciddi bir yapılanmanın ihtiyacının yakıcı bir şekilde hissedildiği açık gibi görülüyor. Gelecekte kurumlara verilen tavizlerin (sadece maddi anlamda değil!) geri alındığı, "şirketleşme" planlarının boşa çıkartıldığı, eskiye dönük elinde tutamadığı kendi-öz- kurumsallaşmış kaynaklarına sahip çıkan, geçmişle barışı, saygın bir eczacılık düşünüyorum.

3) Dünyadaki küresel gelişmelere karşı sivil itaatsiz örgütlenmelerin öneminin arttığı bu dönemde, misyon sahibi mesleki örgütlenmelerde o iş kolundaki problemlerin çözümünde yerini almalıdır. (Özellikle söz konusu sağlık ise) Bu anlamda eczacı odalarının mevcut statüko karşılığında kendisini ifade ediyor olması değişime açık tutumu benim için son derece umut verici. Tabi bu tek başına yeterli değil! Bizlerin imkanı ve enerjisi dahilinde kendi mesleki sorunlarımız üzerine düşünmemiz, daha çok bilgiye ulaşmak için okuyup araştırmamız, emek vermemiz, zaman harcamamız gerekiyor. Eczacılar Odasının düzenlediği panel dışındaki etkinliklere katılmadığımı söylemeliyim. Gündem dışı olan acil toplantılara düzenli katılmaya çalışıyorum. Zaman sorununu aşış bundan sonrası için katkı sağlayabilmeyi düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

• MÜGEM ECZANESİ

Ecz. Müge GEZER -Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - İMAMOĞLU

1) Jenerik adı ile piyasa adlarının karışık olması nedeni ile müstahzar adlarında ilk aşamada karışıklık yaşadım. Staj esnasında bizzat 2 ay eczane bankosunda çalışarak mesleğimi öğrenmeye çalıştım. Masada oturarak değil bizzat bankoda çalışarak öğrendim. Ruhsat aşamasını

ve bürokratik formaliteleri çok yorucu buldum. En ufak değişiklik için bile günlerce beklemek zorunda kaldım. Eski eczacılardan hoşgörü ve sıcaklık bekledim. Kendimi kurtlar sofrasında kuzu olarak gördüm ilk başlarda ama zamanla insan herşeye alışıyor. İlk başlarda haksız rekabeti aşmak en zoruydu. Yeni eczacı olarak fakültedeki idealistliğimle mesleğime başladım.

2) Kendi adıma çok ümitsiz değilim. Tüm eczacılar birlik olup verilen tavizleri engellersek daha iyi olacağına inanıyorum. Karamsar olmanın bir anlamı yok. Hedefimizi zamana göre belirlemek gerekir. 20 yıl öncesinin eczacılığı ile şu andaki eczacılığı kıyaslamamak gerekir.

3) Eczane açtıktan sonra pek fazla bir faaliyet odada olmadı. O yüzden faaliyetlere katılmadım. ADEOB'a yazı yazabilirim. Eylemlerde katılımcı olurum. Sosyal faaliyetler, geziler, sohbet toplantılarına, kültürel faaliyetlere katılırım, destek veririm. Bilimsel anlamda, yeni müfredatlarla ilgili meslektaşlarımı bilgilendirmek isterim. Farmakoloji yanında fitoterapiyi de yaygınlaştırmak gerektiğine inanıyorum.

• ATICILAR ECZANESİ

Ecz. Barış ATICI - Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - KOZAN

1) Depolarla ilgili sorunlar: Vade ve ilaç alımı konusunda sıkıntı yaşadık.

• **Kurumlarla ilgili sorunlar:** Anlaşmalar hususunda sorunlar yaşadık.

• **Ruhsat Hususundaki sorunlar :** Ruhsatın gecikmesi gibi sorunlar yaşadık. Bu konularda Adana Eczacı Odasından çok destek aldım.

2) Elimden geldiğince yatırım yapmayı düşünüyorum. Doğabilecek krizlerde elimde para bulunması gerektiğini düşünüyorum. Eczacılık mesleğinin uygulanmasında elimizden alınan destek gruplarının (kozmetik, mamalar, veteriner ilaçlar vb.) tekrar kazandırılmasını istiyorum. Ayrıca fitoterpinin Türkiye'de eczacılar tarafından aktif uygulanmasını istiyorum.

3) Verimli olduğumu düşünüyorum. Konferanslara vaktim olduğunca katıldım. Odanın eczacılar ve sağlık örgütü üzerindeki yetkilerinin çoğaltılmasını istiyorum.

• EYLÜL ECZANESİ

Ecz. Dinçay BAHÇECİ- Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Eczanemi 20.03.2002 tarihinde açtım. Açılış sırasında babamın Adana'nın eski eczacılarından birisi olması nedeniyle pek sorunlarla karşılaştığım söylenemez. Yani olabilecek en uzun vade ve en iyi şartlarda açılış ilaçlarımı aldım. Ancak yine de bunların yeterli olmadığını asıl sermayenin eczane açtıktan sonra gerekli olduğunu biliyorum. Yani deponun parası ile artık eczane işletilmiyor. Her ticari işletme gibi hazırda

sıcak sermaye gerekiyor. O da çok yeni eczacıda olmadığından sorunlar açtıktan 4 - 5 ay sonra başlıyor.

2) Ne yasasıyla, ne işletme anlayışı ile nede etik anlayışı ile eczacılığın bugünkü şekliyle yürümeyeceği hatta yürümediği çok açık. Eczacıların ilaca katkısı yok. Diplomalarmızla elde edebildiğimiz tek şey fatura kesme yetkisi. Bu nedenle kökten çözümler üretilmeli. İşe eczacılık fakültelerinde başlanmalı. Fakülte sayısı ve öğrenci sayısı mutlaka kısıtlanmalı. Fakülteler serbest eczacılık ve sanayi eczacılığı olarak ayrılmalı. Böylece ilacın üretim aşamasında eczacının katkısı sağlanmalı. Bu hem kaliteli üretim hem de istihdam açısından gerekli. Serbest eczacılığında bugünkü haliyle yürümeyeceği çok açık. Hepimiz karşı çıksak bile herkesin sözünü ettiği zincir eczaneler, market türü eczaneler açılacak. Eczacıların karar vermesi gereken yeni oluşumda nerede yer alacağıdır. Hedef grubunun eczanelerinde mi, Selçuk grubu eczanelerinde mi, Koç Sabancı gibi dev şirketlerin eczanelerinde mi yer alacağına karar vermektir sorun. Yoksa tüm bunların yerine eczacıların kendilerine ait bir zincirde mi yer alacağız. Ben kendi adıma kendi örgütümüzün (bu Adana Eczacı Odası olabilir, TEB olabilir ya da kooperatifler bünyesinde olabilir) oluşturacağı zincirde yer almaya çalışacağım.

3) Meslek örgütümüzün etkinliklerini teorik olarak başarılı buluyorum. Ancak problem katılım azlığı ve farklı seslere kulak verilmeyişi gibi geliyor bana. Bütün komisyonlardaki arkadaşların özveri ile çalıştığını biliyorum ama sonuçlarının çok başarılı olduğunu düşünmüyorum. Ben Geleceğin Eczacılığı adlı komisyonda görevliyim.

Saygılarımla 24.09.2002

A.Dinçay BAHÇECİ

• NURDAN ECZANESİ

Ecz. Nurdan TÜRKMEN - Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Eczane açtığım ilk dönemlerde; eczane eczacılığı ile okulda öğrendiğim eczacılık arasındaki farklılıklar nedeniyle zorluklar yaşadım. Bu sorunları yaşamamdaki en büyük etken eczane işletmesi ve klinik eczacılık bilginin yetersiz oluşu ilk aşamada zorlanmama neden oldu. Ayrıca ekonomik kriz ortamında işe başlamam maddi sorunlar yaşamama sebep oldu. Bu konularda oda yetkililerinden, diğer tecrübeli eczacı arkadaşlarımdan ve işletme, bilgi - işlem gibi konularda eşimden büyük destek aldım. Herkese teşekkür ediyorum, yardımları için.

2) Şu anda geleceğimiz pek de parlak gözükme de, işe yeni başladığım için geleceğe umutla bakıyorum. Gelecekte ki sorunlar içinde adımlarımı daha dikkatli atıyorum. Gelecekte her yönüyle daha iyi eczacılık için köklü değişikliklerin yapılmasını bekliyoruz.

3) Etkinliklerin verimli olduğuna inanıyorum fakat zamanım olmadığı için katılamıyorum.

• ELZEM ECZANESİ

Ecz. Şebnem ELZEM-Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Meslek dışından bakıldığında çok rahat, sorunsuz, oturduğun yerden para kazanılan bir meslek olarak görülsede eczacılık daha ilk adımından itibaren yoğun özveri isteyen ve angaryası- kırtasiyesi çok fazla olan bir iştir. Tabiki eczane açmaya karar verilen andan itibaren çok fazla sorunla karşılaştım ama meslektaşlarımdan gördüğüm destek ve yardımla bunların üstesinden geldim.

2) Mesleğime elbette devam edeceğim ve gelecekteki eczacılığın; depo, kurum, banka, kırtasiye, raftan ilaç alma şeklinde olmamasını istiyorum. Bu yöndeki çalışmalara katkı koyabilirim.

3) Meslek örgütümüzün iyi niyetli çalıştığı belli fakat bu yetmiyor. Bu sistem içerisinde daha fazla ve daha devamlı bir çok etkinlikler olmalı.

(Hergün eczacılarla yeniden bir başlangıç yapmalıyız) Elimden geldiğince katılmaya çalışıyorum. Fakat eczacılık bürokrasisi daha verimli katılımlarımı engelliyor.

• KARŞIYAKA FİLİZ ECZANESİ

Ecz. SALİM CAVLAK- Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Ben bu konularda diğer genç meslektaşlarıma göre biraz şanslı sayılırım.Çünkü, babam eczacıydı ve ondan kalan eczanenin başına geçtim. Ama bir yardımlaşma sandığımızın olduğunu ve birçok meslektaşımın burada kredi alarak eczane açtığını biliyorum. Yine de çok büyük miktarlarda maddi külfetin altına girdikleri bir gerçek.

2) Öncelikle biz genç eczacılara çok fazla görev düştüğünü biliyorum ne yazık ki şu anda ticari kaygımız mesleki kimliğimizin önüne geçti. Bunu bir an önce dengelemeliyiz.Yoksa kendimize ve meslektaşlarımıza olan saygımızı yitireceğiz.Etik ve deontolojiye bağlı kalabilirsek hem toplantıdaki saygınlığımızın artacağına hemde ticari kaygılarımızın kendiliğinden ortadan kalkacağına inanıyorum her ne kadar etiğe bağlı kalmak insanın kendi görevi olsada bunun için bazı yaptırımlar gerekiyor, bunun için de yönetime çok iş düşüyor tabi. Odamızın bu konuda ne kadar hassas olduğunu biliyor ve çalışmalarını taktirle takip ediyorum.Gelecekte olmasını istediğim eczane eczacılığına gelince, öncelikle daha bilimsel olmalı.Üniversitede aldığımız eğitimi ne yazık ki hiç kullanmıyoruz, eczanelerimizi birer ticarethane olarak görüyor ve mesleki bilgilerimizi çürütüyoruz. Öncelikle bu tabuyu yıkmalıyız. Daha çok ilaç takibi yapmalıyız, farmakolojimizi sürekli geliştirmeliyiz. Hekim ve hastayla sürekli iletişim halinde olarak tedavide etkin rol üstlenmeliyiz. Ayrıca hastalara sempatik yaklaşım ve iyi bir esnaf olabilmeliyiz.Bunun içinde farklılığımızı

ortaya koyacağız tabi. Her ne kadar önümüzde karamsar bir tablo olsada biraz çabalamayla sorunlarımızı çözebileceğimize inanıyor ve geleceğe umutla bakıyorum.

3) Odamızın birçok etkinlik yaptığını duydum, bir kaçınada katıldım. Organizasyon yönünden hepsi çok iyiydi ama verimli değildi, katılım çok azdı. Bütün hafta eczanesine bağlı olan eczacı boş vakitlerinde eğlenmek istiyor doğal olarak! Bu yöndeki etkinliklerimiz daha çok olmalı, zaten bu etkinliklerde bilimsel ve kültürel konuşmaların yapılması kaçınılmazdır. Bu yönüyle bilimsel bir panelden daha çok ilgi göstereceğine inanıyorum meslektaşlarımızın sosyal faaliyetlere. Etkinlik konusunda biz genç eczacıların görev verilmek istenirse seve seve yaparız. Bu güzel röportaj için yayın komisyonumuza teşekkür ederim.

• YUSUFOĞLU ECZANESİ

Ecz ERKAN DAĞYAR - Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Açılış sırasında yeni bir eczanenin en büyük problemlerin başında "zaman kaybı" geliyor. Benim yeni eczane açılışında gerek oda gerek Sağlık Müdürlüğü gerekse Sağlık Bakanlığı gereksiz yere bekletildiğini düşünüyorum ve tek benim bu durumda olmadığımı da biliyorum. Açılış işlemleri biraz daha kısaltılmalı, daha az belge istenmeli ve insanlar daha az yıpratılmalı bence. Burada en önemli problem açılış yapan bir çok eczacının bilinçsiz bir şekilde ilaçlarını ruhsattan önce almış olmasıdır veya benim başıma gelen buydu. Siz ilaçlarınızı alıp da ruhsat için 2 ay beklediğiniz zaman aldığınız ilaçların ilk taksitleri yaklaşmış oluyor zaten (dönüşümsüz olarak geçen bir süre). Daha sonrasında gelen bir yaklaşık 3 aylık geri dönüşüm süreci de açılış mallarının ödeme bitimlerine rastlıyor ve eczacılar daha ilk günlerden bankaların ellerine düşmek durumunda kalıyor. Açılış işlemlerinde destek olarak Tabiki meslektaşlarımızın desteği oluyor elimizde. Ama buda sadece manevi destek olarak kalıyor, çünkü bizi bekleten kurumların içinde odamız veya temsilci meslektaşlarımızda bulunuyor.

2) Şu anki mevcut şartları düşünecek olursak ilk olarak birey olarak güçlü olmak zorunda olduğumu düşünüyorum. Eskiden olan olaylarda eczacılarımızın birbirine pekte kenetlenmediğini ve tekrar böyle şartlar oluşursa bu tür durumlara hazırlıklı olmam gerektiğini düşünüyorum. Ama bu hazırlıklı olmam düşüncemde de kesinlikle bu meslekten kopmak gibi bir ihtimal yok onuda belirtmek isterim. Gelecekteki eczacılık hakkında ki düşüncem ise bazı şeylerin değiştirilmesine yönelik düşünceler. Öncelikle yeni yönler çizibilme ve bu yönler yeni eczacı adaylarına cazip olarak sunulabilmeli. Eczacılara klinik eczacılık uygulamasına yönelik olarak eğitim verilmeli ve bu kanallar eczacılara açılmalı. Sanayide kimyagerlerin bizim işlerimizi yapmasına engel olunmalı. Kesinlikle iyi bir sosyal güvence

sağlanarak belirli bir yaştan sonra eczacılar emekli olmaya sevk edilmeli. Tabi madur edilmeden yeni fakültelerin açılması engellenmeli. Eğer bu tür yapıcı önlemler alınmazsa bu gidişatın bizim mesleği tamamen öldüreceğini ve kimsenin buna dur diyemeyeceğini düşünüyorum.

3) İlk olarak şunu kabul etmek gerekir ki eczacı odası bizimdir. Ve burada bir eksiklik görüpte bunu burada yazmak belki eleştiri açısından doğru olabilir. Ama mantık olarak doğru olmaz diye düşünüyorum. Neden dersiniz bir eksiklik varsa katılıp düzeltebilecek kişilerde bizleriz sonuçta. Uzaktan laf söylemek kolaydır ama mesele taşın altına elini sokup birşeyler yapmaktır. Bu nedenle bu konuda yorum yapmak benim şu an için hakkım değil diye düşünüyorum. Eskiler "su bulunmadan durulmaz" demişler. Biz kendimizi yargılamaya başlamışsak çıkış yolunda bulacağız, buna inanıyorum ve bu konuda da umudumu kaybetmeyeceğim.

• BARKAL ECZANESİ

Ecz. Ömer DEMİR- Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Depolardaki açılış şartlarının ağır olması, krizle birlikte çoğu işletme/ veya kuruluşlarının kendince tedbir alması yeni açılacak eczaneleride zor durumda bırakmıştır. % 25'i peşin olması, geri kalanı ise 2 - 3 taksit yapılması eczane açılışı için zor olmuştur.

2) Şu an ki durum aslında pek o kadar kötü sayılmaz. Eğer kurumlar ödemelerini zamanında yapmış olsalar (hepimizin sıkıntısı olsa gerek) hiçbir şekilde sıkıntı yaşanmayacaktır. Kurumların ödemelerinden doğan problemlerin firmalar tarafından absorbe edilmeye çalışılıyor gördüğüm kadarıyla. Vadelerin uzatılması ve MF'lerin arttırılmasıyla kurumların ödeme günlüğünün ortadan kaldırılması az da olsa elimizde diye düşünüyorum hekim arkadaşların ve biz eczacılar hak sahibi olmayan kişilere ilaç yazılması veya yazdırılması ortadan kalktığı zaman kurumun rahatladığı ve ödemelerin yapıldığını göreceğiz. T. E. B., 4. BÖLGE ADANA ECZACI ODASI'nın başlatmış olduğu ve Türkiye'nin her yerinde yaygınlaşan REÇETE TEVZİ BÜROLARI kurumları ciddi bir şekilde rahatlatmıştır. Bu ve buna benzer çalışmaları ile ODAMIZ çoğu yeniliklere öncü olmaya devam edecektir. Örneğin REÇETE KONTROL ÜNİTELERİ bunlardan bir tanesidir. Eğer durum iç açıcı olmazsa seçici davranmak zorunda kalırım. Hangi kurumun ödemesi kötü ise o kurumdan gelen reçetenin verilmemesi olacaktır tavrım. Hastaya kurumun bu şekilde devam etmesi durumunda hiçbir eczaneden ilaç almayacağını (nedense yaptığımız eylemlerde bu yasağa uymayan meslektaşlarımız oldu. Kurumlar bu eylemlerde çok rahatlar. Nedeni, nasıl olsa birileri ilaç veriyor diye.) hayatının riskte olduğunu söylerim. Yarınımızın ne olacağını göremiyoruz ki, gelecekte bahsedelim. Lafta birlikteyiz diyoruz ama,

iş pratiğe geldiğinde kişi söylediği sözleri unutuyor. Bu unutulması korkudan olsa gerek diye düşünüyorum, "ya bana bir şey olursa, hele birileri bir gidip gelsin ona bir şey olmazsa bende varım!" diyor. Veya "falanca kişi gitmiyorsa ben niye gideyim, ya bir şey olursa!" kendimize gelmemiz gerekli, bu şekilde düşünürsek ileride göreceğiz ki, sonumuzu kendi elimizle hazırlamışız. Bir Çin Atasözün'de "Piricin içindeki taştan değil pirince benzer taştan korkarım" der, meslektaşlarımızın söylediği ve yaptığı bir olmalıdır.

Hepimizin bildiği bir Nasrettin Hoca fıkrası var: Padişah köye üç tane fil verir ve onlara bakmalarını ister, köylüler gece gündüz demeden çalışıp dururlar, ama fillerin doyacağı yok. Hemen hocaya durumu anlatırlar., hemen bir heyetle yola çıkarlar. Hoca her dönüp arkasına baktığında heyetten kopmalar olur.Hoca padişahın huzuruna varmadan bakarki yalnız kalmış, padişaha derki:bizim köy fillerden çok memnun, birkaç fil daha isteriz. Yorum size!

3) Meslek örgütünün etkinliklerinin verimli olması birlikteliğimize bağlı.Firma ve depo komisyonuna katıldım.Odanın yapacağı tüm faaliyetlerine katılmak gerektiğini düşünüyorum.Hiç bir şekilde ne olursa olsun birlikte ve tek yumruk olmak zorundayız.Problemlerin çözümünün burada olacağı kanısındayım.

Saygılarımla

• Ecz.DİLEK ÖZBEK Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi - ADANA

1) Ben henüz yeni mezun olmuş fakat eczane açmamış bir eczacıyım. Şu ana kadar tanıdık eczacılar, depolar ve Bölge Eczacı Odamızdan destek görebildim. Önceleri açacağım eczane için semt eczanesi olsun benim olsun düşüncem vardı. Fakat bu durumun böyle olmadığını reçete potansiyelinin ve bölgesel kriterlerin açılacak yer için iyi araştırılması gerektiğini düşünüyorum. Geçmişten geleceğe bir eczacı enflasyonu gerçeğini değerlendirsek zaten bu reçete potansiyellerinin parsellenmiş durumda olduğunu rahatlıkla görebiliriz.

2) Eczane açacaksam bu kötü gidişten etkilenmek yerine önümü aydınlık görebileceğim bir Eczane açamama durumunda ne yapacaksın? Bu durumda kurum eczacılığına yönelmeyi düşünüyorum. Çünkü özel sektöre bir güvenim kalmadı ve bu aşamada geleceğimi garanti altına almak için devlete geçmeyi düşünüyorum. Zaten çok alternatif olmayan bir meslekteyiz.Ya eczane ya kurum ya da öğretim üyesi olabiliriz. TEB'in ve ona bağlı Bölge Odalarında bu tür eğitime verimli bir katkısı olabileceğini düşünüyorum.

Eczacılıkta branşlaşmaya nasıl bakıyorsunuz?

Bu olaya sıcak bakmıyorum. Gelecekte ne tür sıkıntılarla karşılaşabileceğini ne ben ne de ailem bilmediğimiz için bu tür branşların önceden önümüze konulması pek hoş olmaz.

3) Ben özellikle staj esnasında odaların genel yapısını

öğrenmemiz gerektiğine inanıyorum. Ben içinizde yeni bir meslektaş olarak TEB ve buna bağlı odaların yapısını biliyorum. (Oda ve komisyonlar hakkında genel bir bilgi verildi)

Çok belirli bir uğraşım yok. Fakat araştırmacı ve aldığım görevi yerine en iyi şekilde getirebilme gibi bir karakterim var. Oda komisyonlarına araştırmacı yönümlü bir verebilirim.

• YUNUSOĞLU ECZANESİ

Ecz.Ahmet Gökhan ÖNAL -Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi (Karataş/Yunusoğlu Köyü)

1) Sistem çok yavaş işliyor. Özellikle bürokratik işlemler açılış esnasında fazlasıyla karşılaştığım sorunların başında geliyor.Sorunlarıma yardımcı olanları başında eczacı arkadaşlarımla (özellikle kendi yaş sınıfımdakiler) ve oda yönetiminin geldiğini söyleyebilirim.

2) Oda faaliyetlerine eczanemin şehrin dışında kalması ve eczanede tek başıma olamamam nedeni ile katılmadığım için bir fikrim yok.

3) Kurumlara karşı tavırları bir fikir birliği içinde almalıyız. Ben bir çok oda faaliyetine bırakın katılmayı haberini bile alamıyorum. Duyurular elime net ulaşmıyor. Ben bu oda duyurularını saklamak amaçlı bir dosya bile oluşturmuşken inanın bana şu 6-7 aylık süreçte sadece 2-3 tanesi ulaşabildi. Eczacı arkadaşlardan aldığım bilgilere dayanarak bu duyurulardan en verimli şekilde haber almanın yolunun TEB Ecz@Vizyon olduğunu gördüm ve bundan yararlanmayı düşünüyorum. Ancak yinede odamızın bir yayını olan Adeob'un da elime ulaşamadığını üzüntüyle belirtmek isterim.

***Genç Meslektaşlarımızla,göstermiş oldukları mesleki duyarlılık ve vermiş oldukları cevaplar için teşekkür eder, aynı duyarlılığı ve bilinci tüm meslektaşlarımız - dan bekleriz....**

" Bu yazının hazırlanmasında ve sizlere ulaştırılmasında emeği geçen başta Ecz. Gönül KOCA olmak üzere yayın kurulunda görevli arkadaşlarımdan Ecz. Oğuzhan SÜRME, Ecz. Zeynep ARICI, Ecz. Fuat ERKÖSEOĞLU, Ecz. Serap TANIŞ ve Ecz. Ö.Mürsel YALBUZDAĞ'a teşekkür ederim.

Bu konu ile ilgili düşüncelerinizi ve paylaşmak istediklerinizi TEB Ecz@Vizyon programı forum bölümünde 4. BÖLGE ADANA ECZACI ODASI FORUM alanında ve www.adanaeo.org.tr adresli web sayfasında ki forum alanında "gençler ne düşünüyor" başlığında daha da arttırmak ve tüm meslektaşlarımızın fikirlerini öğrenmek istiyoruz. Teşekkür ederiz.

(Yayın Kurulu)

Yayına Hazırlayan:
Ecz. Alperen Gürakan
4. Bölge Adana Eczacı Odası Yayın Kurulu Üyesi